

عنوان مقاله:

داستان آفرینش در مثنوی مولانا و دیگر آثار صوفیانه

محل انتشار:

پژوهشنامه ادب حماسی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

آنوشا قهاری - عضو دانشکده صنایع غذایی - واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی.

خلاصه مقاله:

آفرینش الهی دلیل حضور ما در جهان است. اما آیا براستی می‌دانیم از کجا آمده‌ایم؟ و زبهر چه آمده‌ایم؟ یا انجام کار چیست؟ دغدغه این چرایی‌ها در ذهن و زبان بسیاری موج می‌زند و پاسخ آنان حکایت از تلاشی است که برای تخفیف دل‌نگرانی‌های بشری داشته‌اند. عرفان ایرانی اسلامی در مواجهه با این سوال مهم از منظر ویژه‌ای آن را مورد بررسی قرار داده است. آفرینش و داستان آدم و حوا در آثار بسیاری از عرفای نامدار سده‌های نخست تمدن اسلامی تا قرون بعد، نظیر حلاج، ابن عربی، نسفی، عطار، سنایی، مولانا و دیگران به چشم می‌خورد. این مقاله بر آن است تا ایده‌های برجسته عرفا پیرامون مساله آفرینش، داستان خلقت آدم و حوا و موضوع ابلیس را مورد مذاقه قرار دهد. اینکه آفرینش برپایه محبت الهی بنا شده، موضوع عنایت حق به انسان، پایداری ابلیس در عشق و درهم‌آمیختگی موضوع ابلیس و اهریمن و در نهایت دیدگاه مولانا و اندیشه او در زمینه آفرینش انسان و ماجرای ابلیس از جمله نکاتی است که در این مقاله به آن پرداخته شده است. هرچند مولانا این وادی را پرخطر می‌بیند لیکن باور وحدت وجودی او آدم را از منظر تئوری انسان کامل مورد ارزیابی قرار می‌دهد.

کلمات کلیدی:

مولانا، آفرینش، آدم(ع)، هبوط، عروج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1542753>

